

ложи опасноститѣ, въ които се намираше Франция и умоляваше Събранието да ги прѣдотврати съ своята енергия. Ако коалиционната войска заплашва нашата независимостъ, казваше той, това не значи, че ние нѣмаме сила за да ѝ се опремъ; това е защото тая сила се намира въ рѣцѣтъ на хора, които или незнайтъ какъ, или не искатъ да ги употрѣбятъ съгласно интереситѣ на отечеството. Оратора осждаше уволнението на популярнитѣ министри въ минутата, когато съгласието на всичкитѣ сили е повече отъ потрѣбно, и заплашваше новитѣ съвѣтници на палата съ страшна отговорностъ, ако тѣ настояватъ да отхвърлятъ необходимитѣ постановления прѣдложени отъ Събранието.

„Не стига само да стоваримъ министритѣ въ пропастьта ископана отъ тѣхното нехайство или тѣхната злосторностъ, извика оратора, азъ искамъ още да се скъса привързката, съ която интригата и похвалбата е привързала очитѣ на краля и да му покажя къмъ дѣго влѣкжтъ вероломнитѣ мѣ приятели“.

„Въ името на краля сж се мѣчали френскитѣ принцове да повдигнатъ срѣщу насъ всичкитѣ крале на Европа; Пилницкия договоръ е сключенъ само и само за да отмѣстятъ за *кралското достоинство*; за да защити краля и да му подаде помощъ иде съ насъ да воюва маджарския и чешки кралъ, а емигрантитѣ го умоляватъ да имъ даде длѣжности въ армията си. Името на краля дава причина и поводъ да стоварятъ всичкитѣ злини на главитѣ ни“.

„Обаче въ конституцията е казано: Ако краля стане на чело на една армия и обърне силитѣ ѝ срѣщу народа, или ако той не се възпротиви по единъ формаленъ начинъ на подобно прѣдприятие, което става въ негово име, то той се смята като лишенъ отъ прѣстола“.

„Що значи това формално противяние? Разумътъ ми казва, че това е едно противяние съразмѣрно съ